

Sygn. akt: I C 917/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Jacek Stypułkowski
Protokolant:	Agnieszka Konczerewicz

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2014 roku w Bielsku Podlaskim

sprawy z powództwa S. T.

przeciwko NZOZ (...) Spółce partnerskiej w B.

o ustalenie

Oddala powództwo.

I C 917/14

UZASADNIENIE

Powód S. T. po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa skierowanego przeciwko Niepublicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej „(...) spółce partnerskiej w B. domagał się „ustalenia faktycznego polegającego na wyjaśnieniu całego zagadnienia związanego z odmową wystawienia recepty na nazwisko J. T. na lek przeciwdudary C., potrzebny niezbędnie do kontynuacji leczenia niedokrwiennego udaru pnia mózgu, jaki J. T. przeszedł 4 lata temu”. Domagał się „ukarania i pociągnięcia do odpowiedzialności osoby winnej odmowy wystawienia recepty oraz ustalenia, że M. P. odmawiając wystawienia recepty przekroczyła swoje uprawnienia i kompetencje”.

Pozwany Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej „(...) spółka partnerska w B. wnosil o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 189 kpc powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Dopuszczalność powództwa o ustalenie uwarunkowane jest, zatem jedynie istnieniem interesu prawnego rozumianego jako istnienie obiektywnej potrzeby ochrony prawnej. W świetle treści tego przepisu warunkiem skuteczności powództwa o ustalenie prawa lub stosunku prawnego jest wykazanie przez powoda interesu prawnego takiego żądania. W doktrynie i w orzecznictwie przyjmuje się zgodnie, że interes prawny, o którym mowa w przytoczonym przepisie, nie może być rozumiany subiektywnie, tj. według odczucia powoda, ale obiektywnie, tj. na podstawie rozumnej oceny sytuacji, w której powód występuje z tego rodzaju powództwem. Interes prawny powoda musi być ponadto zgodny z prawem i zasadami współżycia społecznego, jak również z celem, któremu służy art. 189 kpc (por. wyrok SN z dnia 20 grudnia 1979 r., (...)OSPika 1980, nr 11, poz. 196).

Interes prawny zachodzi, jeżeli sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości. Skuteczne powołanie się na interes prawny wymaga wykazania, że oczekiwane rozstrzygnięcie wywoła takie skutki w stosunkach między stronami, w następstwie których ich sytuacja prawna zostanie określona jednoznacznie i tym samym wyeliminowane zostanie, wynikające z błędnego przekonania co do przysługiwania powodowi określonych uprawnień, ryzyko naruszenia w przyszłości jego praw (tak SN w wyroku z dnia 15 marca 2002 roku, sygn. akt (...), LEX nr 54376).

Istnienie po stronie powodowej interesu prawnego w ustaleniu w zakresie określonym w żądaniu pozwu stanowi przesłankę merytoryczną, dotyczącą przedmiotu postępowania.

Zarówno w uzasadnieniu pozwu (k.3-4), jak i wyjaśnieniach złożonych na rozprawie (k.41-42) powód wskazywał, że celem jego powództwa jest ustalenie faktyczne dotyczące tego, że lekarz i wspólnik pozwanego NZOZ (...) sp. p. w B.M. P.odmawiając wystawienia recepty na nazwisko ojca powoda J. T.przekroczyła swoje uprawnienia i kompetencje.

Już z treści cytowanego przepisu art. 189 kpc wynika, że ustaleniu w tym trybie podlega jedynie prawo lub stosunek prawny. Żądanie powoda w istocie swej jest żądaniem ustalenia faktu, nie zaś prawa. Ocena zachowania lekarza podczas wizyty powoda w przychodni nie dotyczy stanu prawnego a faktycznego, bowiem ma bezpośrednie odniesienie do zaistniałego zdarzenia.

Nie wdając się w szersze rozważania co do sposobu – nie to bowiem jest przedmiotem niniejszego procesu – rozwiązania nurtującego powoda problemu, stwierdzić należy, że powód nie może na podstawie art. 189 kpc, skutecznie żądać ustalenia przedmiotu jaki wskazał w petitum pozwu. Zakres przedmiotowy tego przepisu nie mieści, bowiem żądania ustalenia faktów, które można stwierdzić w inny sposób, obierając inny tryb postępowania.

Powołując się na wyżej powołane stanowiska wyrażone w judykaturze, nawet pozytywne rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie nie ureguluje sytuacji stron w kontekście stanu faktycznego będącego podstawą żądania. Jeśli bowiem powód uważa – a to zdaje się wynikać z treści jego wypowiedzi – że niewłaściwym w jego ocenie zachowaniem wspólnika pozwanej spółki naruszono jakieś dobra (jego lub J. T.) to ich ochrony powód musi poszukiwać w innym trybie, a ustalenie, którego żądał w niniejszej sprawie stanowiło jedynie podstawę do uregulowania stosunków dalej ingerujących w sferę praw stron procesu.

Biorąc powyższe pod uwagę, na podstawie art. 189 kpc powództwo podlegało oddaleniu.

Koszty postępowania stosownie do treści art. 98 § 1 kpc ponosi powód.